

Geceye Doğan Bedir

– M.Nihat Malkoç · 18 Mayıs 2019

Hicretin ertesinde Kureyşliler azmıştı
Az sayıda Müslüman büyük destan yazmıştı
Süfyan'ın orduları doğru yoldan sapmıştı
Muhacir ile Ensar güç birliği yapmıştı
Müminler müşrikleri kuşatmak istiyordu
İslâm'ı ilelebet yaşatmak istiyordu
Mevcut duruma dair meşveret eylediler
Kılıçların diliyle son sözü söylediler
Savaşın haricinde bir çare kalmamıştı
Ehl-i küfür tarihten hiçbir ders almamıştı
Küffarla cihat için Hakk'tan izin verildi
Sapıtmış zalimlerin hesapları görüldü

Bedr'in aslanlarıydı yeri göğü inleyen
Onlardı müşriklere sözlerini dinleten
Önlerinde ne varsa tuz buz edip geçtiler
Can koydular ortaya, hürriyeti seçtiler
İradeyi kuşanıp etten duvar ördüler
Seher vakti güneşin doğduğunu gördüler
Peygamberin mübarek izini iz ettiler
Hak yolda ısrar edip yokuşu düz ettiler
İman engel tanımaz, her engeli aştılar
Süfyan'ın askerleri, bu duruma şaştilar

Kahraman mücahitler Bedir'de cenk ettiler
Sayıca az olsa da, ehli küfre yettiler
O gün Hazreti Ali bir orduya bedeldi
Ne kelleler uçurdu, o ne mübarek eldi
Karanlık gecelerde hepsi birer yıldızdı
Kalplerindeki iman sanki altın yaldızdı
Paganlarla savaştı, mümin ve muvahhitler
Yer ehli ve gök ehli bu zafere şahitler
Karanlığı dağıttı geceye doğan bedir
Müşrikleri şehidin kanında boğan bedir

Zalimler vazgeçmedi kinden ve düşmanlıktan
Kime fayda gelirdi beyhude pişmanlıktan?
Ebu Süfyan kalpsizdi, vicdanı sanki taşı
Bedir, Kureyşlilerle yapılan ilk savaşı
Mukaddes bayrağını düşürmediler yere
Tertemiz yaşadılar, bulaşmadılar kire
Ümmet huzura erdi dalgalanınca sancak
Esaret zincirinden azat oldular ancak
Ceziretü'l Arab'da o gün bir güneş doğdu
Doğan iman güneşi, karanlıkları boğdu
Müminler küfre karşı elif gibi dik durdu
Mübarek kanlarıyla çağa mührünü vurdu

M. NİHAT MALKOÇ